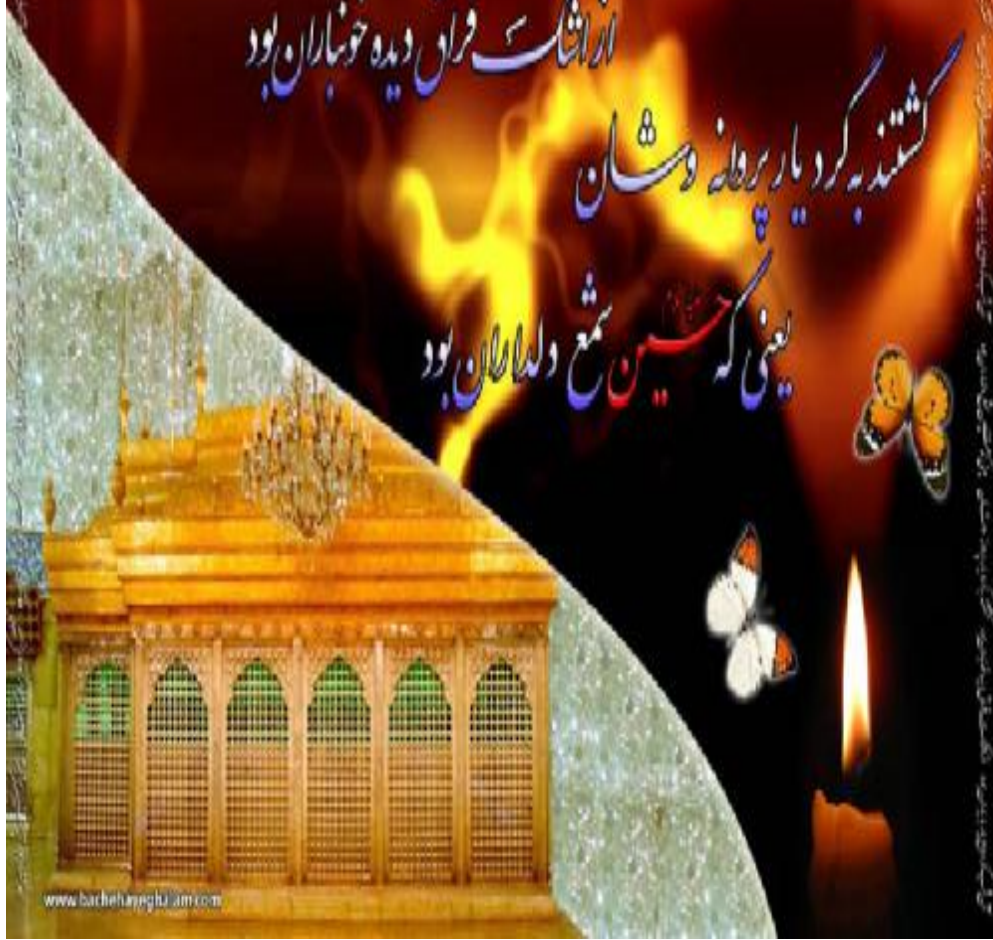

يا ابا عبد الله الحسين

ویژه نامه محرم

روابط عمومی مجتمع آموزش عالی جهرم

آن شب که دواع یار با یاران بود
از اشک فراتر دیده خونباران بود
کشتند به کرد یار پر طنه دشمن
یعنی که حسین شمع دلداران بود

عاشقان چون به هوش باز آیند
پیش معشوق در نماز آیند
پیش شمع رخسار جو پروانه
سربازند و سر فراز آیند

حسین جان

یا ابا عبد الله حسین

چهارده قرن تو را دویده‌ایم، تو را چشیده‌ایم و هنوز و همیشه تشنه‌ایم.
ای روح عطش ما را دریاب!

در رسای سقای تشنگان

میان همهمه تیری پرید آهسته
و از نگاه تری خون چکید آهسته
و آب دست به دامان ماه صحرا شد
همین که مشک گریبان درید آهسته
نگاه مشک گریزان به خیمه‌ها افتاد
و آب زیر لب آهی کشید آهسته
غبار و شیهه‌ی اسبان کمان و تیغ دغا
نسیم، زیر علم، می خزید آهسته
سوار، خم شد واز اسب، به زیر افتاد
به روی خاک بلا آرمید آهسته
و در میان هیاهوی اسب‌ها، آن مرد
صدای ناله‌ی زهرا (س)، شنید آهسته
و بر جنازه‌ی او آفتاب را دیدم
که زیر بار غمش می خمید، آهسته
و در جواب شهیدان که منتظر بودند
ستون خیمه‌ی او را کشید آهسته

امام حسین علیه السلام گوهر تابناک و چراغ درخشانی است که همواره بر تارک تاریخ درخشیده و خواهد درخشید. طالبان هدایت و انسان‌های خسته از ظلم و تبعیض و ذلت و ستیزه، نامردمی و جوانمردی را به حق رهنمون ساخته و بیدار نموده است. عنصر جاودانه‌ای که به یقین رمز ماندگاریش را الهی بودنش باید جست. سیره ارجمندش را در قرآن باید نگریست تا به حقیقتش یا شمه‌ای از حقیقتش دست یافت. امام حسین علیه السلام نه تنها شاگرد مکتب قرآن که عدل و شریک قرآن است از ن روست که در فرازی از زیارتنامه شریفش می‌خوانیم: «السَّلَامُ عَلَیْكَ یا شَرِیکَ الْقُرْآنِ؛ (1) سلام بر تو شریک قرآن» و در حدیث «ثقلین» نیز همدوشی امام به عنوان قرآن ناطق و قرآن به عنوان امامت امت گردیده است.

اگر چه ما را هرگز یارای آن نیست که عمق شخصیت آن دریای علم و معرفت و اخلاق و معنویت را بمایید ولی از باب عرض ارادات به پیشگاه آن شفیع روز محشر چند جمله‌ای را به تحریر در می‌آوریم.

س با قرآن

امام حسین علیه السلام انس و یزهای با قرآن داشت چون منزلتی بزرگ برای آن قائل بود. نمونه‌ای از منزلت را می‌توان در حکایت زیر مشاهده کرد:

عبدالرحمان» به فرزند امام حسین علیه السلام «الحمد لله رب العالمین» را آموخت، وقتی که آن را بر او خواند، حضرت هزار دینار را به او بخشید و دهان او را پر از طلا کرد. از آن حضرت دلیل آن سؤال شد. حضرت پاسخ دادند: «گونه می‌توان کار او را [تعلیم قرآن] با این پاداش مقایسه کرد؟!»

فلاص و رضایت الهی

اکسیر حیات بخشی که به کارها و افکار، رنگ جاودانگی می‌بخشد اخلاص و انجام عمل برای رضای الهی است خداوند در قرآن از بندگان مؤمن خویش خواسته است که کارها را فقط برای رضای او انجام دهند.

امام حسین علیه السلام هدف اصلی سفر به کربلا را تحصیل رضای الهی می‌داند از این رو در آغاز سفر و ناز قبر جد بزرگوارش صلی الله علیه و آله از خداوند می‌خواهد که او را به این همه موفق بدارد و راهی را پیش رویش بگذارد که رضای او و رضای رسولش در آن است.

فلاق کریمانه

سخاوت، عفو و گذشت، احسانگری و دستگیری بینوایان نموده‌ایی از اخلاق کریمانه‌ای است که در ای جای قرآن می‌توان آنها را جست و امام حسین (ع)، شاگرد مکتب قرآن تجسم عینی این صفات و صاف دیگر قرآنی است.

تردید بهره گیری از سخنرانان مطلع و مجرب راهکاری برای رفع ضعف ها و آسیب های مراسم عزاداری امام حسین (ع) در ماه محرم است.

سخنرانان می بایست راه و روش صحیح قیام عاشورا را در این ایام زنده نگه داشته و اطلاعات شار مختلف را در این زمینه ارتقا بخشند. برای حفظ ارزش های تاریخ اسلام، باید در مجالس مختلف از رگونه تحریف جلوگیری کرده و فعالیت های سخنرانان و مداحان به گونه ای باشد که کوچک ترین خللی اصل واقعه عاشورا و فلسفه قیام امام حسین (ع) وارد نشود. سخنرانان باید در مجالس سخنرانی ابا عبدالله الحسین (ع) با بیان صحیح فلسفه قیام آن امام بزرگوار و شکل گیری نهضت عاشورا، زمینه ارتقای شد و آگاهی های شرکت کنندگان در مراسم را فراهم آورند.

امام حسین (ع) چراغ هدایت و کشتی نجات است و می بایست هیات های مذهبی در ایام عزاداری به این ساله به خوبی توجه کرده و این چراغ را برای هدایت و راهنمایی نسل های بشر نورانی و درخشنده نگه آرند.

ل نوشته

رنگهاست که قرار قلبها برده ای دست در دست نبضها، آرامش سینه ها را آشوب کرده ای و همپای نکها، بر لبها تراویده ای.

م تو همسایه ای شور است. یاد تو تداعی شعر و شیون و شیفتگی. تو را نمی توان گفت مگر با...
ضی غیور که حنجره را می فشرد و سوزی غریب که شعله ورمایان می سازد.

ایمان ایستاده، ای حسین!

نظه هایی که موج موج حادثه ها، شکسته مان می خواهند و فوج فوج اندوه افتاده و نشسته مان می طلبد، سیم یاد تو ایستادگی مان می آموزد.

رسم نسیم بهار که در گوش دانه ها، قصه ی قیام می گوید و حدیث رویش، زمزمه می کند. وقتی تردید و لرزل و وسوسه بال و پر می گشاید تا ما را به سقوط و هبوط بخواند، کربلای تو را مرور می کنیم و هزار ریچه به روشنای یقین می گشاییم و رفتن بی تردید و عبور مطمئن از سنگلاخها را به تن می سپاریم،
قله ی صبوری، ای صلابت و صولت غریب!

ی شناسیم و نمی شناسیمت، تو قله ای بارز و روشنی که از همه سویت می توان دید اما قدم زدن در راحت قله ی تو را، هر توانی و گامی نمی تواند دریابد.

ستمان گیر تا دامنه ها را دریابیم، دستی بگشا تا به صلابت دست های علقمه، دست بگشاییم و بال بیابیم ادراک کرانه های تو را دست کم از دور دستها، ممکن ببینیم.

را از عشیره ی عاشورا کن؛ همنای نینوایمان ساز، جانی تفدیده چون طف کربلا به ما بخش و فاصله ی سستی ما را با مستان تشنه کام کربلا کمتر کن.

امر به معروف و نهی از منکر

امر به معروف و نهی از منکر محور تحقق یافتن حکمیت ارزشها و محو پلیدیها است بنای رفیع جامعه اسلامی بر ستون مستحکم امر به معروف و نهی از منکر گذاشته شده و امت مسلمان بهترین امتی هستند که برای امر به معروف و نهی از منکر برانگیخته شدند.

امام حسین علیه السلام مصداق این آیه بود: «وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ» (36) باید از میان شما گروهی به نیکی دعوت کنند و به کار شایسته وادارند و از زشتی بازدارند و آنان همان رستگارانند»

آن بزرگوار هدف قیام خود را اصلاح طلبی و امر به معروف و نهی از منکر معرفی کرد از اولین مراحل امر به معروف که همان اندرز و نصیحت است آغاز کرد و بارها و بارها یزیدیان را پند داد (37) و تا آخرین مرحله که گذشتن از جان خویش است در راه احیای این عنصر مهم کوشا بود. آن حضرت در این باره چنین می فرماید: «أَنَا خَرَجْتُ لِطَلَبِ الْإِصْلَاحِ فِي أُمَّةٍ جَدَّتْ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أُرِيدُ أَنْ أَمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهِيَ عَنِ الْمُنْكَرِ...؛ من برای اصلاح در امت جدّم محمد صلی الله علیه و آله قیام کردم و امر به معروف و نهی از منکر را طالبم.

ایثار

ایثار یکی از جلوه های عرفانی قیام امام حسین علیه السلام و بلکه از زیباترین آنهاست، جلوه ای که قرآن کریم بسیار بر آن تأکید کرده و در نموده های مختلف ظاهر گشته است. شهادت در راه خدا و انفاق مال که آیات بسیاری درباره آنها نازل شده از این جمله است؛ اوج ایثار و از خودگذشتگی را در لیلۃ المبیّت که علی علیه السلام به جای پیامبر خوابید می توان ملاحظه کرد و خداوند مدال «وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ...» (39) را درباره آن بزرگوار نازل کرد.

در سوره انسان نیز درخشش دیگری از این فداکاری را که ناظر بر اهل بیت است ملاحظه می کنیم «وَ يُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا * إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ...»

اساس قیام امام حسین علیه السلام و یاران آن بزرگوار که برگرفته از مکتب آن حضرت است بر محور از خودگذشتگی است. عدم قبول بیعت امام با امویان و از خود گذشتن برای اثبات حقیقت نمونه بارز ایثار آن بزرگوار بود.

دست یابی حضرت ابا الفضل العباس علیه السلام به آب و نیاشامیدن آن، جان فشانی دو تن از یاران امام علیه السلام در ظهر عاشورا که جهت اقامه نماز تن خود را سپر بلای آن حضرت ساختند و به شهادت رسیدند، ارادت هایی که اصحاب آن حضرت در شب عاشورا ابراز کردند و در روز عاشورا تا زنده بودند نگذاشتند که از بنی هاشم وارد میدان شود و بنی هاشم نیز تا زنده بودند نگذاشتند امام علیه السلام وارد میدان شود و (41)... همه و همه نمونه هایی بی مانند ایثارند که در قیام امام حسین جلوه گر شد.

زت طلبی و ذلت ستیزی

عزت از آن خداست و هر کس طالب عزت است باید آن را نزد خدا بجوید «مَنْ كَانَ يَرْيَدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ بِرَةً جَمِيعًا» (85) در قرآن کریم خطاب به پیامبر خود می‌فرماید که: «وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا نَصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ؛ (86) یهود و نصاری هرگز از تو خشنود نخواهند شد تا زمانی که از آنان تبعیت نی.» بنابراین در صورتی که پیامبر ذلت تبعیت از آنان را بپذیرد تا آن‌ها از او خشنود می‌گردند و توطئه کنند. اما در ادامه آیه خداوند به پیامبر دستور می‌دهد که بگوید: «إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ» (87) به طور طع و با عزت تمام سخن آنان را رد کند.

اساساً نفوذناپذیری از صفات قرآن است، هرگونه بطلان، دروغ، تحریف، تغییر و شکست در آن راه دارد. از این‌رو درباره صفت قرآن در این کتاب می‌خوانیم: «إِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ * لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ نَا مِنْ خَلْفِهِ؛ (88) این کتاب نفوذناپذیر [و صاحب عزت] است هیچ باطلی چه از پیش رو یا از پشت سر آن راه نمی‌یابد...»

امام علیه السلام در روز عاشورا در مقابل سپاه دشمن فریاد بر آورد که: آگاه باشید که زنازاده پسر زاده (ابن زیاد) مرا بین دو چیز مخیر ساخته یا شمشیر کشیده آماده جنگ شوم و یا لباس ذلت بیوشم با یزید بیعت نمایم ولی ذلت از ما بسیار دور است.

حق گوئی

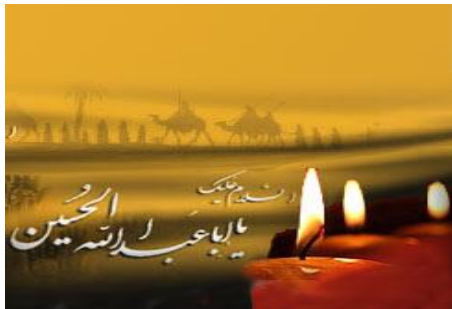
قرآن کریم خود سخن حق است «وَأِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ» (58)؛ «وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ...» امام حسین علیه السلام نیز زندگی و گفتارش بر مبنای حق و راستی بود چرا که بر مبنای آیه تظهير امان از هر گونه ناحق و پلیدی میرآیند. در بخشی از زیارت آن بزرگوار که خطاب به ایشان است می‌خوانیم: «أَنَّ الْحَقَّ مَعَكَ وَ الْبَيْتَ وَ أَنْتَ أَهْلُهُ وَ مَعْدِنُهُ؛ (60) همانا حق با تو و به سوی توست و تو اهل حق معدن آن هست.»

بکل

یکی دیگر از آموزه‌های ارجمند قرآنی توکل است، کارها را به خدا سپردن و دل از هر چه غیر اوست بکنند، به یک مبدأ خبیر قادر تکیه کردن و در راه او گام برداشتن است چرا که قرآن خود فرموده است: «وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ؛ (44) هر کس بر خدا توکل کند خدا او را کافی است»: «عَلَى اللَّهِ يَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ.»

امام حسین علیه السلام در طول سفر خود به کربلا، خدا را تنها تکیه گاه خود می‌داند، در دومین خنرانی خود در روز عاشورا پس از آن که هر دو سپاه آماده نبرد شدند خطاب به سربازان عمر سعد نمود: «سخن مرا بشنوید و عجله نکنید... پس [در] کارتان با شریکان خود همداستان شوید تا کارتان بر

شما مشتبه ننماید پس درباره من تصمیم گرفته مهلتم ندهید؛» «بی‌تردید سرور من آن خدایی است که قرآن را فرو فرستاده و همواره دوستدار شایستگان است.»

عاشورا

فلسفه قیام عاشورا

شک نیست که برگزاری مراسم عزاداری، بستری ارزشمند برای ارتقای دانش و بینش عمومی در مورد نهضت عاشورا و اهداف والای امام حسین (ع) است، این مهم محقق نمی‌شود مگر با بهره‌گیری از سخنرانان آگاه و مطلع که توانایی تبیین دقیق و صحیح فلسفه قیام عاشورا را داشته و روحیه ایثار و همبستگی ملی را به شایستگی تقویت کنند.

هر انسان متدین، ولایت مدار و عاشورا شناسی باید در شرایطی که آسیب‌های متفاوتی به مجالس عزاداری راه یافته، نگران بوده و اقدامات و راهکارهای عملی را برای رفع آن‌ها داشته باشد.

خلأ تبیین و تشریح فلسفه قیام عاشورا یکی از آسیب‌های جدی و اساسی مجالس عزاداری است که می‌بایست مورد توجه برگزار کنندگان این مجالس قرار گرفته و در راستای رفع آن تلاش‌های لازم صورت گیرد. به این منظور می‌بایست بهترین شیوه‌های عزاداری را انتخاب کرد و در پیش گرفت، ارایه اطلاعات دقیق و صحیح در مورد فلسفه عاشورا و نهضت امام حسین (ع) و آشنا کردن اقشار مختلف مردم با مکتب زلال حسینی، تکلیفی است که بر عهده مسوولان برگزاری مجالس عزاداری امام حسین (ع) بوده و آسیب زدایی از این مراسم را در پی خواهد داشت.

محرم و ایام عاشورا یکی از بهترین فرصت‌هایی است که در اختیار فرهنگ و مکتب ایران و ایرانیان قرار دارد تا با بهره‌گیری از آن روحیه ایثار، فداکاری و همبستگی ملی همگان ارتقا یابد.

توجه به سلامت عزاداری‌های ماه محرم ضرورتی انکارناپذیر است، این موضوع در طول تاریخ مورد عنایت ویژه قرار داشته و می‌بایست امروز نیز فلسفه و سیر حقیقی وقایع کربلا و فعالیت‌های سیدالشهدا را مورد توجه داشت تا از بروز تحریف و بیان وقایع خلاف واقع، جلوگیری شود.

به دلیل همین تاثیرگذاری، در طول تاریخ همواره دشمنان به دنبال تحریف بوده و هستند تا تاریخ اسلام را نادرست جلوه دهند طی چند سال اخیر نیز برخی از اغواگران و جاهلان، فعالیت‌های نادرستی در مراسم عزاداری محرم داشته‌اند و آسیب‌هایی به این مراسم وارد شده است که موجب نگرانی است و به فعالیت‌ها و اقدامات جدی نیاز دارد.